

KOLASKA (1) *sb f*

A sg kolaskę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „kolasa” ‘wóz’: *A* iefli [złodziej] ma koláfkę/ pobierze y ínopy/ *Z* zapola/ z brogu/ z polá/ włożone w kopy. *KlonWor* 35.

MM